

Proiect de Lege
privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G

Art. 1. – Prezenta lege are drept scop adoptarea unor măsuri referitoare la autorizarea producătorilor de tehnologii, echipamente și programe software utilizate în cadrul infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național, precum și în rețelele de comunicații electronice prin intermediul cărora se asigură servicii de comunicații electronice de tip 5G, denumite în continuare rețele 5G, în vederea prevenirii, contracarării și eliminării riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților la adresa securității naționale și apărării țării.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) echipament terminal reprezintă echipamentul conectat în mod direct la interfața infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național sau interfața unei rețele 5G;
- b) infrastructura informatică și de comunicații de interes național - infrastructura informatică și de comunicații esențială pentru menținerea funcțiilor vitale ale societății, a sănătății, siguranței, securității, bunăstării sociale ori economice a persoanelor și a cărei perturbare sau distrugere are un impact semnificativ la nivel național ca urmare a incapacității de a menține respectivele funcții;
- c) infrastructura informatică și de comunicații - sisteme informatice și de comunicații interconectate prin linii de comunicații (fibră optică, linii satelitare, conexiuni în spectrul radio, linii terestre etc.), utilizate pentru a furniza servicii informatice și/sau de comunicații;
- d) producător reprezintă orice persoană fizică sau juridică ce proiectează, fabrică și/sau comercializează tehnologii, echipamente și programe software sub numele sau marca sa;
- e) rețelele 5G reprezintă ansamblul elementelor infrastructurilor de rețea pentru tehnologia de comunicații mobile și fără fir utilizată pentru conectivitate și servicii cu valoare adăugată cu caracteristici de performanță avansată, cum ar fi rate și capacitate de date foarte mari, comunicații cu latență mică, fiabilitate extrem de ridicată sau acceptarea unui număr mare de dispozitive conectate; acestea cuprind și elemente ale rețelei tradiționale, bazate pe tehnologii de comunicații mobile și fără fir din generații anterioare, precum 4G sau 3G;
- f) amenințările la adresa securității naționale și apărării țării reprezintă acțiuni, fapte sau stări de fapt, capacități, strategii, intenții ori planuri ce pot afecta valorile, interesele și obiectivele naționale de securitate și/sau sunt de natură să pună în pericol direct sau indirect securitatea națională, prin afectarea caracterului național, a suveranității, independenței, unității și integrității teritoriale, a funcționării normale a instituțiilor statului, a vieții și integrității fizice a cetățenilor și a organizării comunităților umane;
- g) riscurile la adresa securității naționale și apărării țării reprezintă probabilități de producere sau manifestare a oricărui eveniment, situație, condiție cu potențial de manifestare incert, a cărui concretizare ar conduce la afectarea în orice mod a funcționării normale a instituțiilor statului, organizării și funcționării comunităților umane, precum și a vieții, integrității fizice a cetățenilor, într-o împrejurare dată sau context determinat;
- h) vulnerabilitățile la adresa securității naționale și apărării țării reprezintă deficiențe funcțional-sistemice/structurale care pot fi exploatate sau pot contribui la materializarea unor amenințări sau a unor riscuri, determinând slăbirea capacității statului de a diminua impactul evenimentelor cu potențial de afectare gravă a funcționării normale a instituțiilor sale, a vieții și integrității fizice a cetățenilor și organizării comunităților umane, precum și a capacității de protejare, apărare și promovare a valorilor, intereselor și obiectivelor naționale de securitate;
- i) servicii de comunicații electronice de tip 5G reprezintă serviciile de comunicații electronice furnizate prin intermediul rețelelor 5G.

Art. 3. – (1) Pentru realizarea scopului prevăzut la art. 1, utilizarea de tehnologii, echipamente și programe software în cadrul infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național, precum și în

rețelele 5G, cu excepția echipamentelor terminale folosite de utilizatorii finali, este condiționată de obținerea de către producători a unei autorizări, în condițiile prezentei legi.

(2) Autorizarea prevăzută la alin. (1) se acordă, prin decizie a Prim-Ministrului, pe baza avizului conform al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, denumit în continuare CSAT, în termen de maximum 4 luni de la data solicitării.

Art. 4. – (1) Solicitarea pentru obținerea autorizării prevăzute la art. 3 se depune la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, care se transmite de îndată la CSAT.

(2) Solicitarea constă într-o scrisoare de intenție semnată de reprezentantul legal al producătorului, însoțită de:

- a) date de identificare, inclusiv datele reprezentanților legali și limitele împuternicirii acordate acestora;
- b) structura de acționariat a producătorului și a grupului de societăți din care face parte, inclusiv informații detaliate privind societatea-mamă;
- c) o declarație pe proprie răspundere care să ateste că producătorul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:
 - i. nu se află sub controlul unui guvern străin, în lipsa unui sistem juridic independent;
 - ii. are o structură transparentă a acționariatului;
 - iii. nu are cunoștință de un istoric de conduită corporativă neetică;
 - iv. se supune unui sistem juridic care impune practici corporative transparente.

(3) Datele prevăzute la alin. (2) se transmit în format fizic sau prin mijloace electronice semnate cu semnătură electronică calificată, în limba română.

Art. 5 – (1) Avizul conform prevăzut la art. 3 alin. (2) se fundamentează pe evaluări din perspectiva riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților la adresa securității naționale și apărării țării.

(2) Avizul conform prevăzut la art. 3 alin. (2) se emite inclusiv prin raportare la obligațiile asumate de statul român în cadrul cooperării la nivelul organizațiilor internaționale din care România face parte, al Uniunii Europene și parteneriatelor strategice bilaterale, pentru evitarea unor riscuri care pot decurge din:

- a) controlul unui guvern străin asupra producătorului în lipsa unui sistem juridic independent;
- b) absența unei structuri transparente a acționariatului producătorului;
- c) lipsa unui istoric de conduită corporativă etică a producătorului;
- d) funcționarea producătorului într-un sistem juridic care nu impune practici corporative transparente.

Art. 6. – În situația în care avizul CSAT este negativ, solicitarea pentru obținerea autorizării este respinsă prin decizie a Prim-Ministrului.

Art. 7. – (1) În cazul în care, ulterior acordării autorizării conform art. 3, sunt identificate riscuri, amenințări și vulnerabilități la adresa securității naționale și apărării țării, autorizarea obținută este retrasă prin decizie a Prim-Ministrului, la solicitarea CSAT.

(2) În situația retragerii autorizării potrivit alin. (1), tehnologiile, echipamentele și programele software utilizate în cadrul infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național, precum și în rețelele de comunicații electronice prin intermediul cărora se asigură servicii de comunicații electronice de tip 5G, pot fi utilizate pentru o perioadă de maxim 5 ani.

Art. 8. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, deciziile adoptate potrivit prezentei legi pot fi atacate în contencios administrativ, fără parcurgerea procedurii prealabile. Deciziile pot fi atacate în termen de 30 de zile de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României.

(2) În cazul deciziilor adoptate potrivit prezentei legi nu sunt aplicabile prevederile art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. – Furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice autorizați în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin

Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, pot utiliza numai tehnologii, echipamente și programe software în rețelele 5G realizate de producători autorizați în conformitate cu art. 3.

Art. 10. – Tehnologiile, echipamentele și programele software utilizate în rețelele de comunicații electronice la data intrării în vigoare a prezentei legi și care contribuie la furnizarea de servicii de comunicații electronice de tip 5G, ale căror producători nu dețin autorizare potrivit prevederilor prezentei legi, pot fi utilizate pentru o perioadă de maxim 5 ani.

Art. 11. – (1) Autoritățile contractante din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională au dreptul de a solicita prin documentația de atribuire, în situația în care contractul are ca obiect și furnizarea de tehnologii, echipamente și programe software destinate infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național, ca producătorul acestora să fie autorizat conform art. 3.

(2) În situația în care autoritățile contractante din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională uzează de dreptul prevăzut la alin. (1), acestea au obligația de a exclude din procedura de achiziție publică operatorul economic care furnizează tehnologii, echipamente și programe software al căror producător nu este autorizat conform art. 3.

Art. 12. – (1) În vederea verificării respectării art. 9-10, precum și pentru asigurarea rezilienței rețelilor 5G la nivel național, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, poate solicita furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice informații detaliate cu privire la tehnologiile, echipamentele și programele software implementate sau planificate spre a fi implementate în rețelele 5G, cu privire la producătorul acestora, precum și cu privire la gradul de externalizare către terțe părți al anumitor activități referitoare la gestionarea rețelilor de comunicații electronice furnizate.

(2) Furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice au obligația de a pune la dispoziție informațiile solicitate, în termenul și în condițiile indicate de *ANCOM*.

Art. 13. – Constituie contravenții următoarele fapte dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni:

- a) utilizarea de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice a tehnologiilor, echipamentelor și programelor software în rețelele 5G puse la dispoziție de producători care nu au obținut sau cărora le-a fost retrasă autorizarea stabilită în conformitate cu art. 3;
- b) utilizarea tehnologiilor, echipamentelor și programelor software în rețelele de comunicații electronice cu nerespectarea art. 10 alin. (1);
- c) netransmiterea informațiilor solicitate furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice în condițiile art. 12.

Art. 14. – (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravențiile prevăzute la art. 13 se sancționează cu amendă în cuantum cuprins între 1% și 5% din cifra de afaceri.

(2) Cifra de afaceri este cea prevăzută în ultima situație financiară anuală raportată de operatorul economic existentă la data constatării faptei.

(3) *ANCOM* dispune, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, și sancțiunea complementară a interzicerii imediate a utilizării în rețelele 5G a tehnologiilor, echipamentelor și a programelor software fabricate de producători care nu sunt autorizați conform art. 3.

Art. 15. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 13 se constată de către personalul de control din cadrul *ANCOM*, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

(2) Sancțiunea pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele *ANCOM*.

Art. 16. – În cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 13 nu sunt aplicabile prevederile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări

prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare.

Art. 17. – Prevederile art. 9, 12-16 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.